

Zemlja

Živijo, jaz sem Zemlja, tvoj dom, tvoj planet!

Vsak dan ti ponudim možnost miru,
vsak dan ti ponudim možnost strahu,
vsak dan ti ponudim nove cilje,
na katerih boš ti pustil stopinje.

Toliko sem že pretrpela,
tudi kaj takega, kar ne bi smela.

Od velikega poka do smrti mojega prvega otroka ...
Upam, da bom lahko tudi onesnaženje vzela na znanje.
Upam, da bom lahko rešila nedolžne živali in ljudi,
ki jih še zame skrbi.

Hvala ti za vsako smet, ki tako meni kot tebi predstavlja smrt.

Hvala, da si se rodil,
da si svet spremenil,
da si meni in drugim jemal.
Hvaležna sem, da obstajaš.
In sram me je, da zaradi tebe umiram.
S tabo, moj otrok.

Zakaj se ti sploh zahvaljujem?

Ti bi moral biti meni hvaležen!

Za vse dobrine in razglede,
za vodo in čisti zrak.

Vse to sem ti dala
in prav nič od tebe pričakovala.

Ti bi se moral spremeniti in urediti stvari.
Še zdaleč ne jaz in mladi plodovi in moji gozdovi,
ker žal drugega pač planeta ni.

Človek, prijatelj Mars ti ne bo pomagal.
Pomagam ti lahko samo jaz,
vendar prej mi moraš ti, ker nimam več moči.
Človek, zbudi se in poglej okrog.
Poglej, koliko je mrtvih mojih otrok.
Boš med njimi tudi ti?

Učenka: Julija Adamič

Razred: 8. a

Mentorica: Mojca Pliberšek